

Sygn. akt II Cz 518/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie - SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa O. G.

przeciwko J. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 1388/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 518/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy - w sprawie z powództwa O. G. przeciwko J. K. o zapłatę – oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 lipca 2013 r. (pkt 1), a także odrzucił sam sprzeciw (pkt 2) (sygn. I C 1388/13).

Sąd wskazał, że argumentacja pozwanej przedstawiona we wniosku o przywrócenie terminu, nie poparta żadnym materiałem dowodowym, nie uzasadnia uwzględnienia tego wniosku w oparciu o art. 168 § 1 k.p.c. Pozwana podała, że odpis wyroku zaocznego odebrała wraz z pouczeniem w dniu 14 sierpnia 2013 r., ale z uwagi na to, że od tego dnia do 29 sierpnia 2013 r. przebywała na urlopie poza miejscem zamieszkania, nie była w stanie sporządzić sprzeciwu w terminie. W ocenie Sądu Rejonowego powyższa okoliczność nie może zwalniać pozwanej od terminowego dokonania czynności. Tym samym Sąd oddalił wniosek pozwanej i w konsekwencji odrzucił jej sprzeciw od wyroku zaocznego jako spóźniony (art. 344 § 3 k.p.c.).

Zażalenie na postanowienia złożyła pozwana i w istocie domagała się jego zmiany poprzez przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego i nadanie sprawie biegu. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu odebrania wyroku zaocznego, tj. 14 sierpnia 2013 r. rozpoczynała urlop poza granicami kraju. Urlop ten trwał do 29 sierpnia 2013 r. i był zaplanowany z dużym wyprzedzeniem, a rezygnacja z wyjazdu oznaczałaby poniesienie określonych kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Na wstępie wskazać należy, że postanowienie Sądu pierwszej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, nie podlega zaskarżeniu zażaleniem, ponieważ nie kończy postępowania w sprawie, ani nie mieści się w katalogu zaskarżalnych postanowień zawartych w art. 394 § 1 k.p.c. Podlega natomiast ocenie przy rozpoznawaniu zażalenia na postanowienie kończące postępowanie w sprawie na wniosek strony, jeśli miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy (art. 380 k.p.c.). Taka też sytuacja miała miejsce w rozpoznawanym przypadku, stąd Sąd Okręgowy odniósł się również do kwestii oddalenia wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 19 lipca 2013 r. (sygn. I C 1388/13).

Przyczyna przywrócenia terminu zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności było obiektywnie w ogóle niemożliwe, jak również w przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Przy czym wystarczy, że wnioskujący okoliczności te uprawdopodobni (art. 169 § 2 k.p.c.).

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że pozwana nie uprawdopodobniła, że uchybiła terminowi do wniesienia sprzeciwu bez swojej winy. Zważyć bowiem należy, że chociaż uprawdopodobnienie jest wyjątkiem od reguły formalnego przeprowadzenia dowodu, działającym na korzyść strony powołującej się na określony fakt, to jednak nie oznacza to, że może ono w każdej sytuacji opierać się tylko na samych twierdzeniach strony. Składając wniosek z art. 169 § 1 i 2 k.p.c. można zatem powoływać się na środki dowodowe nie przewidziane w k.p.c., jak np. oświadczenie pisemne świadka. Tymczasem wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu opierał się wyłącznie na jej oświadczeniu.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy trafnie uznał wniosek pozwanej za nieuprawdopodobniony i w konsekwencji słusznie odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego jako spóźniony.

Na marginesie należy zauważyć, że ewentualny wyjazd pozwanej na urlop poza granice kraju nie pozbawiał jej możliwości sporządzenia sprzeciwu i nadania go w placówce pocztowej miejsca wypoczynku.

Mając na uwadze powyższe, zażalenie pozwanej jako bezzasadne podlegało oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.